

Науковий вісник Львівського національного університету
ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького.

Серія: Ветеринарні науки

Scientific Messenger of Lviv National University
of Veterinary Medicine and Biotechnologies.

Series: Veterinary sciences

ISSN 2518–7554 print

ISSN 2518–1327 online

doi: 10.32718/nvlvet10805

<https://nvlvet.com.ua/index.php/journal>

UDC 340.11

Draft Law of Ukraine on the creation of the Self-governing Veterinary Body on the Base of International Experience

N. V. Klietsova¹, A. V. Vyniarska^{2✉}, A. M. Klietsov³

¹Sumy National Agrarian University, Sumy, Ukraine

²Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies Lviv, Ukraine

³Head of the NGO Board “Union of Veterinary Business Owners”, Owner of Veterinary Clinics “VetDopomoha”, Sumy, Ukraine

Article info

Received 12.09.2022

Received in revised form
17.10.2022

Accepted 18.10.2022

Sumy National Agrarian University,
Gerasim Kondratieva Str. 160,
Sumy 40000, Ukraine.
Tel.: +38-067-953-15-73
E-mail: klietsovanatalia@gmail.com

Stepan Gzhytskyi National
University of Veterinary
Medicine and Biotechnologies Lviv,
Pekarska Str. 50, Lviv,
79010, Ukraine.
Tel.: +38-067-110-22-77
E-mail: alla.vyniarska@gmail.com

Head of the NGO Board “Union of
Veterinary Business Owners”,
Owner of Veterinary Clinics
“VetDopomoha”, Gerasim
Kondratieva Str. 125, Sumy,
40000, Ukraine.
Tel.: +38-067-781-51-31
E-mail: vetsua@gmail.com

Klietsova, N. V., Vyniarska, A. V., & Klietsov, A. M. (2022). Draft Law of Ukraine on the creation of the Self-governing Veterinary Body on the Base of International Experience. Scientific Messenger of Lviv National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies. Series: Veterinary sciences, 24(108), 26–37. doi: 10.32718/nvlvet10805

The article researched the OIE Terrestrial Animal Health Code to be a crucial part of the WTO international trade legal framework. The study established that countries wishing to become full members of the WTO should bring their legislation in line with OIE standards, according to which the veterinarian is the person with appropriate education, licensed by the independent self-governing body of the particular country. Empirical, systematic, and theoretical research methods, as well as the foreign experience of veterinary medicine colleagues from Poland, Ireland, Italy, Great Britain, and Austria, allowed the authors of this article to implement the received information concerning the creation of the statutory veterinary body into the draft law of Ukraine. The article revealed that according to Article 3.2.5. of the Terrestrial Animal Health Code of the World Health Organization, only the Self-governing Body carried the legal responsibility and acted based on legislative acts. The authors proposed the draft of the Law of Ukraine “On Professional Activity of the Doctor of Veterinary Medicine and Self-governing Body (Veterinary Parliament)”. Implementation of this Law on practice is necessary and timely because 1) veterinary medicine doctors will be united into a single body, which is interested in increasing the prestige of the profession; 2) there will be a reduction in the percentage of conflict of interests (the state provides services and the state controls the performance of these services) due to the transfer of state veterinary doctors to the private segment; 3) the state will delegate services to the self-governing body for the organization of preventive measures and measures to eliminate infectious and parasitic diseases of animals, zoonosis; 4) there will be control of “Lifelong learning” by deprivation of permission or suspension of the permit to carry out the veterinary practice.

Key words: self-governing veterinary body, statutory body, veterinary legislation, international experience, Draft Law of Ukraine, veterinary medicine.

Проект Закону України щодо створення самоврядувального ветеринарного органу з урахуванням міжнародного досвіду

Н. В. Клецова¹, А. В. Винярска^{2✉}, А. М. Клецов³

¹Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

²Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, м. Львів, Україна

³ГО “Спілка власників ветеринарної справи”, власник мережі клінік “Ветдопомога”, м. Суми, Україна

У статті досліджено, що Кодекс здоров'я наземних тварин МЕБ є ключовою частиною правової бази міжнародної торгівлі СОТ. Встановлено, що країни, які бажають стати повноправними членами СОТ, повинні привести своє законодавство у відповідність до стандартів МЕБ, згідно з якими лікар ветеринарної медицини – це особа з відповідною освітою, ліцензована незалежним самоврядувальним органом певної країни. Емпіричні, системні та теоретичні методи дослідження, а також закордонний досвід колег-лікарів ветеринарної медицини з Польщі, Ірландії, Італії, Великобританії, Австрії дозволили авторам даної статті імплементувати отриману інформацію щодо створення статутного ветеринарного органу в законопроект України. Виявлено, що згідно зі Ст. 3.2.5. Кодексу здоров'я наземних тварин Всесвітньої організації здоров'я лише самоврядувальний орган несе юридичну відповідальність і діє на підставі законодавчо-правових актів. Авторами запропоновано Проект Закону України “Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувальний орган (Ветеринарний парламент)”. Прийняття даного Закону на практиці є необхідним та на часі, оскільки: 1) відбудеться об'єднання лікарів ветеринарної медицини у єдиний орган, який зацікавлений у підвищенні престижності професії; 2) матиме місце зменшення відсотка конфлікту інтересів (держава надає послуги і держава контролює виконання цих послуг) за рахунок переведення державних лікарів ветеринарної медицини у сегмент приватних; 3) відбуватиметься делегування державою самоврядувальному органу послуг на організацію профілактичних заходів та заходів щодо ліквідації інфекційних і паразитарних захворювань тварин, зоонозів; 4) матиме місце контроль “Освіти впродовж життя” шляхом позбавлення або призупинення дозволу на здійснення ветеринарної практики.

Ключові слова: самоврядувальний ветеринарний орган, “статуарний орган”, статутний орган, ветеринарне законодавство, міжнародний досвід, Проект Закону України, ветеринарна медицина.

Вступ

Професійна діяльність лікаря ветеринарної медицини у Європейському Союзі належить до небагатьох професій з категорії “професії публічної та суспільної довіри”. Лікарі ветеринарної медицини зобов'язані створювати самоврядувальний орган, який реалізує свою діяльність на благо суспільства, базуючись на положеннях Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ ([Terrestrial Animal Health Code, 2022](#)), який є ключовою частиною правової бази міжнародної торгівлі СОТ. Ґрунтовне дослідження щодо регулювання професійної діяльності лікарів ветеринарної медицини у різних країнах світу та аналіз основних принципів функціонування FVE (Європейська Федерація лікарів ветеринарної медицини), підтверджують, що у кожній країні-члені Європейського Союзу функціонує незалежний самоврядувальний ветеринарний орган, який об'єднує лікарів ветеринарної медицини, наукових працівників та освітян з кваліфікаційним рівнем освіти: лікар ветеринарної медицини (магістр та спеціаліст). На даний час прийняття Закону України “Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувальний орган (Ветеринарний парламент)” забезпечуватиме гармонізацію функціонування української ветеринарної медицини відповідно до законодавчих актів Європейського Союзу, вказівок СОТ (WTO) та виконання умов, необхідних для постійного членства самоврядувального органу в Європейській Федерації лікарів ветеринарної медицини (FVE). Саме тому тематика запропонованого нами дослідження є актуальною і потребує долучення усіх лікарів ветеринарної медицини до обговорення проекту Закону України.

Мета дослідження

Метою даного дослідження є створення практичного підґрунтя для невідкладного ухвалення Закону щодо створення незалежного самоврядувального ветеринарного органу з урахуванням міжнародного досвіду. Для досягнення поставленої мети авторами

даної статті було опрацьовано Проект Закону України “Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувальний орган (Ветеринарний парламент)” ([Klietsov, 2022](#)).

Матеріал і методи досліджень

На сьогодні у працях вітчизняних лікарів ветеринарної медицини, вчених та освітян не відображено наукових досліджень щодо доцільності створення незалежного самоврядувального ветеринарного органу в Україні. Протягом останніх восьми років дане питання активно обговорювалося на міжнародних зустрічах серед лікарів ветеринарної медицини як передумова майбутнього реформування ветеринарного законодавства України, проте так і не досягло етапу кардинальних реформ та суттєвих кроків. Європейська спільнота визнала, що Україна – це Європа, і наслідком цього є двосторонні відносини між Україною і Європейським Союзом в галузі міжнародної економіки, політики, освіти, науки, культури тощо (23 червня 2022 року Україна стала кандидатом на членство у ЄС ([Melnyk, 2022](#))). Враховуючи передумови європейського вектору розвитку України, авторами даної статті було опрацьовано законодавчі акти різних країн світу щодо регулювання професійної діяльності лікарів ветеринарної медицини та діяльності самоврядувального органу. Імплементуючи міжнародний досвід Польщі ([Komitet z pytan ahrarnoi ta zemelnoi polityky, 2022](#)) (рис. 1, рис. 2, рис. 3), Ірландії (рис. 4), Італії (рис. 5), Великобританії (рис. 5), Австрії нами були адаптовані лише ті демократичні положення, що окреслюють суспільний інтерес, адже метою запропонованого проекту Закону є створення незалежного самоврядувального ветеринарного органу, який буде працювати на благо суспільства. Так, емпіричні, системні та теоретичні методи дослідження дозволили нам імплементувати отриману інформацію щодо створення статутного ветеринарного органу в законопроект.

Рис. 1. Круглий стіл при комітеті з питань аграрної та земельної політики на тему: “Актуальні питання співпраці України та Польщі в галузі ветеринарії” (липень, 2022)

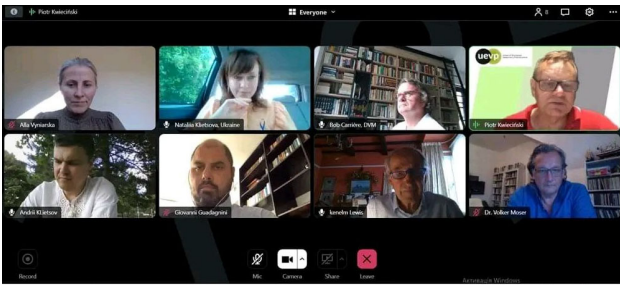

Рис. 2. Зустріч з Президентом UEVP Пьотром Квєцінським, віце-президентом UEVP Джованбаттіста Гваданьїні та представниками UEVP (серпень, 2022)

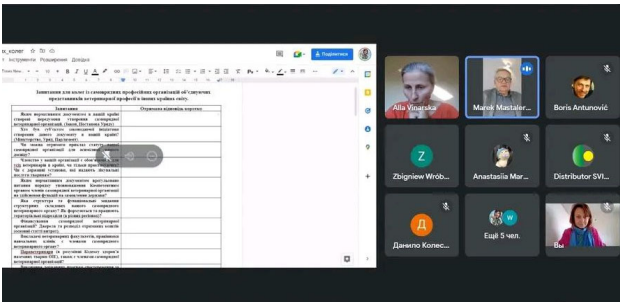

Рис. 3. Зустріч з Президентом Палати лікарів ветеринарної медицини Польщі Марекком Масталерекком та віце-президентом Вармінсько-Мазурської Палати лікарів ветеринарної медицини Збігнєвим Врублевським (жовтень, 2022)

Рис. 4. Зустріч з ірландськими колегами Сімус МкМанус (Член Ветеринарної Ради Ірландії) та Дені Холмс (Віце-президент FECAVA) (жовтень, 2022)

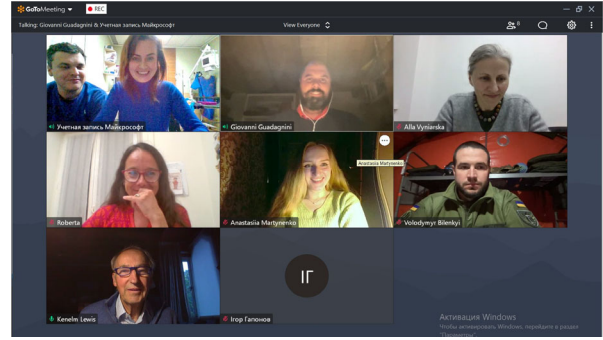

Рис. 5. Консультації щодо діяльності самоврядувального ветеринарного органу: досвід Італії та Великої Британії: Ciovani Guadagnini, EAPHM, Roberta Benini, представник робочої групи самоврядувальних органів FVE, Kenelm Lewis, Віце-президент Союзу європейських лікарів ветеринарної медицини UEVP (жовтень 2022)

Результати та їх обговорення

Результатом тривалої співпраці з польськими колегами, зокрема із Збігнєвим Врублевським (Віце-президент Вармінсько-Мазурської Палати лікарів ветеринарної медицини, уповноважений до справ допомоги українським лікарям ветеринарної медицини та їх родинам, постраждалим від воєнного конфлікту в Україні), Марекком Станіславом Кубіцею (Президент Західноморської Палати лікарів ветеринарної медицини, представник Палати лікарів ветеринарної медицини Польщі в Європейській федерації лікарів ветеринарної медицини), Пйотром Квєцінським (Президент Європейського союзу практикуючих лікарів ветеринарної медицини, представник Палати лікарів ветеринарної медицини Польщі в Європейській федерації лікарів ветеринарної медицини), Марекком Масталерекком (Президент Національної Ради Палати лікарів ветеринарної медицини Польщі, представник Палати лікарів ветеринарної медицини Польщі в Європейській федерації лікарів ветеринарної медицини) стали ґрунтовним поштовхом для написання проекту Закону України про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини (Klietsov, 2022). Завдяки досвіду експертів з Ірландії – Дені Холмс (Віце-президент FECAVA) та Сімус МкМанус (Член Ветеринарної Ради Ірландії) (Klietsov, 2022), Італії – Джованбаттіста Гваданьїні (Президент Європейської асоціації управління здоров'ям свиней), Роберті Бенїні (представник робочої групи самоврядних органів FVE), Великої Британії – Кенелм Левіс (Віце-президент Союзу європейських лікарів ветеринарної медицини), Австрії – Дітмар Герстнер (1-й віце-президент Палати лікарів ветеринарної медицини Австрії), проект запропонованого Закону України дозволив авторам усунути в майбутньому законі прогалини, що існують в законодавчих актах про ветеринарну медицину даних країн. Так, результатом плідної співпраці із міжнародними партнерами, авторами даної статті було розроблено Проект Закону України “Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувальний орган (Ветеринарний парламент)”. В жодному випадку цей самоврядувальний орган не може

називатися статуарний орган, оскільки статуарний походить від слова “статуя”.

ПРОЄКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ

Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувальний орган (Ветеринарний парламент)

Цей Закон визначає правові та організаційні засади здійснення самоврядувального органу.

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення основних термінів

Лікар ветеринарної медицини – це фізична особа, яка має повну вищу ветеринарну освіту (магістри, спеціалісти), володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного згідно із Законом України “Про забезпечення функціонування української мови як державної”, склала кваліфікаційний іспит, отримала ліцензію на здійснення професійної діяльності.

Національна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія лікарів ветеринарної медицини – колегіальний орган, який розглядає справи, не вирішені першою інстанцією (Регіональними кваліфікаційно-дисциплінарними комісіями), та справи, що стосуються керівних структур Регіональних Рад, Національної Ради.

Національна Рада – найвища виборна структурна одиниця Національного самоврядувального органу, яка здійснює керівництво діяльністю Національного самоврядувального органу у період між Регіональними З'їздами лікарів ветеринарної медицини на території цілої України, члени якої несуть відповідальність за прийняття рішень щодо забезпечення здоров'я та благополуччя тварин, якості харчових продуктів тваринного походження, процедур міжнародної сертифікації та норм Наземного кодексу на території України. Національна Рада об'єднує усі **Регіональні Ради**.

Національний Радник з питань професійної відповідальності – є другою інстанцією, що розглядає скарги на діяльність або бездіяльність лікаря та порушення права, пов'язаного з професійною діяльністю лікаря ветеринарної медицини, та оцінки етичної поведінки. Розглядає всі справи влад у Регіональних Радах.

Регіональна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія лікарів ветеринарної медицини – колегіальний орган, який розглядає справи, внесені Регіональним Радником.

Регіональна Рада – найвища виборна структурна одиниця Регіонального самоврядувального органу, яка здійснює керівництво діяльністю Регіонального самоврядувального органу у період між Регіональними З'їздами лікарів ветеринарної медицини в одній або кількох об'єднаних областях.

Регіональний Радник з питань професійної відповідальності – розглядає скарги на діяльність або бездіяльність лікаря та порушення права, пов'язаного з професійною діяльністю лікаря ветеринарної медицини та оцінку етичної поведінки, і вносять на розгляд до кваліфікаційно-дисциплінарних комісій.

Реєстр лікарів ветеринарної медицини самоврядувального органу – реєстр, до якого внесені усі

лікарі ветеринарної медицини самоврядувального органу, що мають наданий унікальний номер та право здійснення професійної діяльності.

Самоврядувальний орган – юридична особа публічного права, що організовує свою діяльність на принципах самоврядування. Створюється на невизначений строк та не може бути реорганізованим, на який покладено обов'язки щодо регламентації професійної діяльності лікарів ветеринарної медицини.

Стаття 2. Правова основа діяльності лікарів ветеринарної медицини в Україні

1. Правовою основою діяльності лікарів ветеринарної медицини в Україні є Конституція України, цей Закон, Закон України “Про ветеринарну медицину”, Закон України “Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, ветеринарну медицину та благополуччя тварин”, Закон України “Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною”, інші закони України та видані відповідно до них нормативно-правові акти.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору України.

Стаття 3. Принципи та засади здійснення професійної діяльності лікарів ветеринарної медицини

1. Професійна діяльність лікаря ветеринарної медицини здійснюється на принципах демократизму, незалежності, компетентності, невідчужуваності, об'єктивності, колегіальності, корпоративності.

2. Лікар ветеринарної медицини здійснює професійну діяльність на всій території України та за її межами, якщо інше не передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України або законодавством іноземної держави.

3. Лікар ветеринарної медицини може здійснювати професійну діяльність індивідуально або в закладах ветеринарної медицини.

4. Лікар ветеринарної медицини іноземної держави здійснює професійну діяльність на території України відповідно до цього Закону, якщо інше не передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

5. У разі здобуття особою, що має громадянство України, професії лікаря ветеринарної медицини поза межами України, диплом такої особи підлягає верифікації в Україні у порядку, визначеному самоврядувальним органом, що функціонує відповідно до цього Закону.

6. Завданням професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини є охорона здоров'я тварин, ветеринарна охорона громадського здоров'я та довкілля, що включає:

- 1) дослідження стану здоров'я тварин;
- 2) діагностику, профілактику та ліквідацію захворювань тварин;
- 3) лікування тварин та виконання хірургічних маніпуляцій;

4) видачу висновків, ветеринарних паспортів та ветеринарних свідоцтв;

5) дослідження стану здоров'я тварин на забій, м'яса та інших продуктів тваринного походження;

6) здійснення діяльності, пов'язаної з ветеринарним наглядом за торгівлею тваринами та санітарно-ветеринарними умовами місць утримання тварин і переробки продукції тваринного походження;

7) експертизу та оцінку ветеринарної якості кормів та лікарських кормів, умов їх виробництва та розповсюдження;

8) використання ветеринарних лікарських засобів, що призначаються лише лікарем ветеринарної медицини;

9) виписування рецептів, у тому числі електронних рецептів на лікарські засоби, за винятком ветеринарних лікарських засобів, для застосування у тварин;

10) дотримання та виконання рішень самоврядувального органу, прийнятих в межах його компетенції;

11) забезпечення умов для реалізації права на оскарження кожним лікарем ветеринарної медицини у встановленому законодавством порядку рішень самоврядувального органу.

7. Лікар ветеринарної медицини може здійснювати професійну діяльність лише за умови отримання дозволу від незалежного самоврядувального органу, створеного відповідно до вимог цього Закону.

8. Лікар ветеринарної медицини зобов'язаний здійснювати професійну діяльність з особливою старанністю, виходячи з принципів етики та ветеринарної деонтології.

Стаття 4. Державне регулювання професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини

1. Державне регулювання передбачає загальні вимоги до вищої ветеринарної освіти, здійснює контроль та нагляд за дотриманням законодавства у сфері ветеринарної медицини.

2. Державне регулювання не повинно призводити до втручання держави та посадових осіб у професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини.

3. Органи державної влади зобов'язані погоджувати з самоврядувальним органом проекти регуляторних актів, протоколи надання ветеринарної допомоги, ветеринарної освіти та інших документів, які стосуються питань організації та професійної діяльності лікарів ветеринарної медицини.

4. Органи державної влади відшкодовують послуги, надані лікарем ветеринарної медицини, на її потреби.

Розділ II. Набуття права на здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини

Стаття 5. Право на здійснення професійної діяльності

1. Право на професійну діяльність лікарів ветеринарної медицини отримує через Регіональну Раду.

2. Регіональна Рада надає ліцензію на звернення від лікаря ветеринарної медицини займатися професійною діяльністю особі, яка:

1) є громадянином України або громадянином іншої держави;
має:

2) диплом про вищу освіту лікаря ветеринарної медицини, виданий українським вищим навчальним закладом, або диплом чи інший документ, що підтверджує кваліфікацію лікаря ветеринарної медицини, що відповідає мінімальним вимогам до якості, встановленим у положеннях Європейського Союзу щодо визнання професійної кваліфікації, виданих компетентними органами держави, іншої, ніж Україна.

3) диплом лікаря ветеринарної медицини, виданий компетентними органами іншої держави, відмінної від держави-члена ЄС, якщо цей диплом підтверджує кваліфікацію лікаря ветеринарної медицини, що задовольняє мінімальні вимоги до якості освіти, встановлені у положеннях Європейського Союзу, що стосуються визнання професійної кваліфікації, і був визнаний в Україні еквівалентним документом;

4) є дієздатним відповідно до юридичних вимог;

5) придатний за станом здоров'я до здійснення професійної діяльності;

6) демонструє бездоганну етичну поведінку;

7) не позбавлений громадянських прав згідно з рішенням суду;

стосується іноземних громадян, має:

8) ліцензію, видану компетентними органами держави, та має право практикувати на території цієї держави як лікар ветеринарної медицини, який не був відсторонений від професійної діяльності або позбавлений ліцензії на діяльність;

9) не відкрите провадження про позбавлення або зупинення права займатися професійною діяльністю;

10) підтвердження, що володіє українською розмовною та письмовою мовою в обсязі, необхідному для здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини.

Стаття 6. Порядок отримання ліцензії на здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини

1. Для отримання ліцензії на професійну діяльність лікар ветеринарної медицини звертається до Регіональної Ради самоврядувального органу, що діє в регіоні, де має намір здійснювати професійну діяльність заявник, із письмовою заявою затвердженої форми та надає такі документи:

1) диплом про вищу освіту, спеціальність "Ветеринарна медицина";

2) довідку про стан здоров'я;

3) довідку про відсутність судимості.

2. На підставі поданих документів, зазначених у частині 1 цієї статті Закону, Регіональна Рада самоврядувального органу видає ліцензію на професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини.

Розділ III. Завдання та принципи діяльності самоврядувального органу

Стаття 7. Структура самоврядувального органу.

1. Самоврядувальний орган є демократичним незалежним органом самоврядування лікарів ветеринарної медицини.

2. Самоврядувальний орган є незалежним у виконанні своїх завдань і підпорядковується положенням цього Закону та іншого законодавства України.

3. Організаційними одиницями самоврядувального органу з юридичними правами є Національний та Регіональні самоврядувальні органи.

4. Місцезнаходженням самоврядувального органу є місто Львів.

5. Регіональні самоврядувальні органи діють в кожній або декількох об'єднаних областях. Територія діяльності Регіональних самоврядувальних органів та їх резиденції визначаються Національним самоврядувальним органом з урахуванням територіального устрою України.

Стаття 8. Повноваження Національного самоврядувального органу.

1. Національний самоврядувальний орган приймає рішення, обов'язкові до виконання лікарями ветеринарної медицини при здійсненні ними професійної діяльності на всій території України.

2. Постанови Національного самоврядувального органу приймаються простою більшістю голосів, за присутності не менше половини членів органу.

3. Національний самоврядувальний орган та державна ветеринарна служба тісно співпрацюють та несуть відповідальність щодо вирішення завдань, процедур, системи повідомлень, документування тощо.

4. Національний самоврядувальний орган має право користуватися гербовою печаткою.

Стаття 9. Завдання Національного самоврядувального органу

1. Здійснення опіки, нагляду та контролю за належною та сумлінною реалізацією професійної діяльності.

2. Встановлення та забезпечення дотримання правил етики та ветеринарної деонтології щодо здійснення професійної діяльності та її престижу.

3. Представництво та захист професії лікаря ветеринарної медицини.

4. Інтеграція ветеринарного середовища.

5. Прийняття професійних рішень щодо стану здоров'я тварин, ветеринарної охорони громадського здоров'я та довкілля, державної політики у цьому питанні.

6. Співпраця з науковими товариствами, університетами та науково-дослідними підрозділами у країні та за кордоном.

7. Організація діяльності осередку взаємодопомоги та інших форм матеріальної допомоги ветеринарним лікарям та їхнім сім'ям.

8. Керування активами та господарською діяльністю Національного та Регіональних самоврядувальних органів.

9. Виконання інших завдань, визначених окремими нормативно-правовими актами.

10. Завдання, зазначені в Статті 9, пункт 1, виконуються самоврядувальним органом *шляхом*:

1) надання, позбавлення, призупинення та засвідчення втрати права на професійну діяльність;

2) ведення реєстру членів самоврядувального органу;

3) ведення обліку закладів ветеринарної медицини;

4) ведення переговорів про умови праці та заробітну плату;

5) виконання юридичних дій щодо винесення рішення про невідздатність лікаря ветеринарної медицини;

6) співпраці у питаннях професійної спеціалізації;

7) надання висновків щодо законопроектів та інших нормативно-правових актів, що стосуються охорони здоров'я тварин, ветеринарної охорони громадського здоров'я, охорони навколишнього середовища та реалізації фахової діяльності лікаря ветеринарної медицини або звернення щодо їх видачі;

8) підтримання та надання висновків з питань, що стосуються освітньої підготовки лікарів ветеринарної медицини та допоміжного персоналу;

9) організації досліджень щодо охорони здоров'я населення та реалізації професійної діяльності;

10) діяльності кваліфікаційно-дисциплінарної комісії у сфері професійної відповідальності лікаря ветеринарної медицини та арбітражного судочинства;

11) діяльності на захист індивідуальних та колективних інтересів членів самоврядувального органу;

12) співпраці з органами державної влади та місцевого самоврядування, професійними органами самоврядування, профспілками та громадськими організаціями у питаннях профілактики та ветеринарного лікування, покращення санітарних умов утримання тварин;

13) контролю харчових продуктів тваринного походження, боротьби з інфекційними та паразитарними хворобами тварин, зоонозами;

14) поширення та пропагування сучасних наукових досягнень у ветеринарній науці у середовищі лікарів ветеринарної медицини та надання допомоги у підвищенні професійної кваліфікації;

15) участі у конкурсних комісіях на керівні посади та підтримки кандидатів на інші посади, що потребують кваліфікації лікаря ветеринарної медицини.

Стаття 10. Терміни повноваження самоврядувального органу

1. Термін повноваження структур самоврядувального органу складає чотири роки до нових виборів.

2. Та ж сама функція в структурах самоврядувального органу може виконуватися не довше двох термінів поспіль.

3. Вибори до структур самоврядувального органу проводяться таємним голосуванням з необмеженою кількістю кандидатів.

4. Дійсне виборче право дає право голосу усім членам самоврядувального органу, за винятком лікарів ветеринарної медицини, відсторонених від професійної діяльності.

5. Лікарі ветеринарної медицини, які практикують безперервно не менше семи років та не були притягнуті до адміністративної та кримінальної відповідальності, можуть бути членами кваліфікаційно-дисциплінарних комісій.

Стаття 11. Припинення терміну повноваження членів самоврядувального органу

1. Термін повноважень члена самоврядувального органу закінчується *внаслідок*:

1) смерті;

2) відмови від мандату;

- 3) вилучення з реєстру членів самоврядувального органу;
- 4) звільнення органом, який зробив вибір;
- 5) втрати українського громадянства;
- 6) покарання за остаточним рішенням кваліфікаційно-дисциплінарної комісії;
- 7) позбавлення громадянських прав, або заборони здійснення фахової діяльності.

РОЗДІЛ IV

Права та обов'язки членів самоврядувального органу

Стаття 12. Права членів самоврядувального органу

1. Лікар ветеринарної медицини, який має право здійснювати професійну діяльність, перед початком діяльності повинен зареєструватися в Регіональному самоврядувальному органі.

2. Лікар ветеринарної медицини надає Регіональній Раді дані, що будуть внесені до реєстру, зазначеному в пункті 1 Статті 6 даного Закону, і повідомляє про будь-які зміни до даних, впродовж 30 днів з дати зміни.

3. Зареєстрований лікар ветеринарної медицини повинен відповідати таким *вимогам*:

- 1) мати право здійснювати професійну діяльність;
- 2) мати намір працювати під юрисдикцією Регіонального самоврядувального органу;

4. Лікар ветеринарної медицини, який відповідає вимогам, викладеним в частині 3 цієї статті даного Закону, але який не практикує, може бути внесений до Реєстру членів самоврядувального органу.

5. При здійсненні професійної діяльності на території двох або більше Регіональних Рад лікар ветеринарної медицини обирає на власний розсуд, у якій Раді зареєструватися. У випадку, якщо лікар ветеринарної медицини є керівником закладу ветеринарної медицини, він реєструється в тій Раді, на території якої є керівником цього закладу.

6. Члени самоврядувального органу мають *право*:

1) обирати та бути обраним до керівних структур самоврядувального органу;

2) отримувати допомогу самоврядувального органу в підвищенні професійної кваліфікації та забезпеченні відповідних умов для здійснення професійної діяльності;

3) на захист та правову допомогу;

4) на користування послугами фондів самоврядувального органу та взаємодопомоги у різних формах.

Стаття 13. Право вилучення лікаря ветеринарної медицини з реєстру самоврядувального органу

1. Регіональна Рада вилучає лікаря ветеринарної медицини з реєстру самоврядувального органу в таких *випадках*:

1) втрати права займатися професійною діяльністю у випадках, зазначених у Статті 11 цього Закону;

2) позбавлення права реалізовувати професійну діяльність на рішення суду України або кваліфікаційно-дисциплінарної комісії лікарів ветеринарної медицини;

3) позбавлення права реалізовувати професійну діяльність у випадках, передбачених п. 6,7 Статті 27 цього Закону;

4) зміни місця діяльності в інший Регіональний самоврядувальний орган;

5) несплати членського внеску протягом терміну, що перевищує 1 рік;

6) смерті.

Стаття 14. Обов'язки членів самоврядувального органу.

1. Члени самоврядувального органу *зобов'язані*:

1) дотримуватися положень даного закону та інших нормативних актів, пов'язаних із здійсненням професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини, а також нормативно-правових актів органів влади країни та самоврядування;

2) дотримуватися принципів етики та ветеринарної деонтології;

3) регулярно сплачувати членські внески.

Стаття 15. Виконання певних функцій в самоврядувальному органі

1. На вимогу Регіональної або Національної Ради роботодавець зобов'язаний звільнити працівника на період, пов'язаний з виконанням певних функцій у Раді, або виконанням певної діяльності на потреби самоврядувального органу.

2. Самоврядувальний орган визначає правила та порядок відшкодування витрат на подорожі та інші обґрунтовані витрати, понесені членами самоврядування у зв'язку з виконанням діяльності для потреб самоврядувального органу.

3. Роботодавець не може розірвати трудовий договір з лікарем ветеринарної медицини, який працює в керівних структурах самоврядувального органу, на момент виконання цієї діяльності без згоди Регіональної або Національної Рад.

4. Національна Рада та Регіональні Ради надають інформацію зацікавленим лікарям ветеринарної медицини про українське ветеринарне законодавство, про рішення та постанови самоврядувального органу, що регламентують принципи етики і ветеринарної деонтології, можливість вивчення української мови.

РОЗДІЛ V

Національний самоврядувальний орган

Стаття 16. Керівні структури Національного самоврядувального органу

1. Національний З'їзд лікарів ветеринарної медицини.

2. Національна Рада лікарів ветеринарної медицини.

3. Національна Ревізійна комісія.

4. Національна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія.

5. Національний Радник з питань професійної відповідальності.

Стаття 17. Національний З'їзд

1. Найвищою керівною структурою Національного самоврядувального органу є Національний З'їзд лікарів ветеринарної медицини.

2. У Національному З'їзді лікарів ветеринарної медицини беруть участь делегати, обрані Регіональ-

ними З'їздами лікарів ветеринарної медицини, та члени органів попереднього Національного З'їзду, які не є делегатами, проте мають право дорадчого голосу.

3. Національний З'їзд лікарів ветеринарної медицини скликається Національною Радою лікарів ветеринарної медицини кожні чотири роки.

4. Позачерговий Національний З'їзд лікарів ветеринарної медицини скликається Національною Радою лікарів ветеринарної медицини:

- 1) на вимогу Національної ревізійної комісії;
- 2) з власної ініціативи;

3) на вимогу не менше ніж 1/5 Регіональних Рад лікарів ветеринарної медицини.

5. Національний З'їзд лікарів ветеринарної медицини:

- 1) приймає правила етики та ветеринарної деонтології;
- 2) приймає програму діяльності органів місцевого самоврядування;

3) розглядає та затверджує звіти органів Національної Ради лікарів ветеринарної медицини;

4) приймає регламент керівних структур самоврядувального органу;

5) визначає кількість членів керівних структур самоврядувального органу, заступників Національного Радника з питань професійної відповідальності, кількість членів Національної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії;

6) обирає Голову та членів Національної Ради лікарів ветеринарної медицини, Національної ревізійної комісії, Національної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії, Національного Радника з питань професійної відповідальності та його заступників;

7) визначає розмір фінансування Національної Ради через Регіональні Ради.

Стаття 18. Структура та діяльність Національної Ради самоврядувального органу

1. До складу Національної Ради самоврядувального органу лікарів ветеринарної медицини *входять*:

1) Голова Національної Ради самоврядувального органу;

2) Члени, обрані Національним З'їздом самоврядувального органу;

3) Голови Регіональних Рад самоврядувального органу.

2. Національна Рада самоврядувального органу лікарів ветеринарної медицини обирає Президію із числа своїх членів.

3. Національна Рада самоврядувального органу лікарів ветеринарної медицини здійснює управління діяльністю органів самоврядування у період між проведенням Національних З'їздів лікарів ветеринарної медицини.

4. Національна Рада визначає спосіб та процедуру проведення іспиту, розмір оплати за проведення цього іспиту.

5. Національна Рада самоврядувального органу надає Кабінету Міністрів України щорічну інформацію про діяльність самоврядування.

6. Міністр освіти та науки, після погодження з Національною Радою самоврядувального органу, визначають шляхом положення ступінь знання української

мови (розмовний та письмовий), необхідний для здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини.

7. Голова Національної ревізійної комісії, голова Національної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії та Національний Радник з питань професійної відповідальності мають право брати участь у засіданнях Національної Ради та її Президії.

Стаття 19. Національна Ревізійна комісія

Національна ревізійна комісія:

1) контролює фінансово-господарську діяльність Національного самоврядувального органу;

2) виконання ухвал Національного З'їзду;

3) здійснює нагляд за діяльністю Регіональних Ревізійних комісій;

4) подає пропозицію про затвердження звіту Національної Ради самоврядувального органу.

Стаття 20. Національна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія

1. Розробляє стратегію професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини, дотримання вимог Кодексу етики та професійної деонтології.

2. Розглядає питання, що стосуються професійної відповідальності лікаря ветеринарної медицини.

3. Інформує Національну Раду самоврядувального органу про стан справ.

4. До складу кваліфікаційно-дисциплінарної комісії входять лікарі ветеринарної медицини, які не були притягнуті до кримінальної та дисциплінарної професійної відповідальності та мають досвід роботи не менше ніж 7 років.

Стаття 21. Національний Радник з питань професійної відповідальності

1. Веде провадження з питань професійної відповідальності.

2. Здійснює нагляд за діяльністю Регіональних Радників професійної відповідальності.

3. Подає до Національної Ради періодичну інформацію про стан справ.

РОЗДІЛ VI

Регіональний самоврядувальний орган

Стаття 22. Керівні структури Регіонального самоврядувального органу

1. Регіональний самоврядувальний орган складається з лікарів ветеринарної медицини, внесених до реєстру її членів.

2. Керівними структурами Регіонального самоврядувального органу є:

1) Регіональний З'їзд лікарів ветеринарної медицини.

2) Регіональна Рада лікарів ветеринарної медицини.

3) Регіональна Ревізійна комісія лікарів ветеринарної медицини.

4) Регіональна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія.

5) Радник з питань професійної відповідальності.

Стаття 23. Регіональний З'їзд лікарів ветеринарної медицини

1. Вищим органом влади Регіонального самоврядувального органу є Регіональний З'їзд лікарів ветеринарної медицини.

2. З'їзд Регіонального самоврядувального органу відбувається щороку, а звітно-виборчий – кожні чотири роки, у дати, визначені Регіональною Радою.

3. Позачерговий Регіональний З'їзд скликається Регіональною Радою:

- 1) з власної ініціативи;
- 2) на вимогу Національної Ради;
- 3) на вимогу Регіональної ревізійної комісії;
- 4) на вимогу не менше 1/5 членів Регіонального самоврядувального органу.

4. Позачерговий Регіональний З'їзд скликається протягом одного місяця з дня надходження вимоги про його скликання.

5. Позачерговий Регіональний З'їзд обговорює питання, для вирішення яких він був скликаний.

6. Повноваження Регіонального З'їзду:

- 1) приймає рішення з питань, що належать до сфери діяльності самоврядувального органу;
- 2) визначає засади фінансового управління та прийняття бюджету самоврядувального органу;
- 3) розглядає та затверджує звіти Регіональної Ради, Регіональної ревізійної комісії, регіональної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії та Радника професійної відповідальності;
- 4) визначає організацію керівних структур самоврядувального органу та порядок їх роботи;
- 5) визначає кількість членів керівних структур самоврядувального органу та заступників Радника;
- 6) обирає Президента та членів Регіональної Ради, членів Регіональної ревізійної комісії, членів Регіональної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії та Регіонального Радника з питань професійної відповідальності, його заступників;
- 7) обирає делегатів на Національний З'їзд;
- 8) визначає розмір членського внеску.

Стаття 24. Регіональна Рада лікарів ветеринарної медицини

1. Регіональна Рада обирає з числа своїх членів Президію.

2. Президія складається з Президента, Віцепрезидента, Секретаря, Скарбника та членів, обраних Регіональною Радою.

3. Президія Регіональної Ради діє від імені Ради з питань, визначених у її рішенні.

4. Регіональна Рада здійснює керівництво діяльністю самоврядувального органу в період між Регіональними З'їздами лікарів ветеринарної медицини.

5. Участь у засіданнях Регіональної Ради та Президії беруть:

- 1) Голова Регіональної ревізійної комісії;
- 2) Голова Регіональної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії;
- 3) Регіональний Радник з питань професійної відповідальності.

Стаття 25. Порядок прийняття рішення Регіональною Радою

1. Рішення про надання ліцензії на здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини або відмову в наданні ліцензії Регіональною Радою самоврядувального органу має бути прийнято не пізніше, ніж за 2 місяці з дня подання заяви разом з усіма документами або відомостями, зазначеними в Законі.

2. Регіональна Рада самоврядувального органу підтверджує надходження письмової заяви встановленого зразка протягом 10 днів з дня її надходження, а у разі виявлення формальних недоліків – вимагається їх заповнення у зазначений строк.

3. Якщо Регіональна Рада самоврядувального органу має інформацію щодо дисциплінарних або кримінальних проваджень, що розглядаються або остаточно завершені, або будь-яких інших обставин, які можуть вплинути на професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини, повідомляти їх компетентному органу іншої держави, громадянином якої є ветеринарний лікар або з якої він походить, і, за необхідності, просити перевірити цю інформацію та вжити будь-яких заходів після того, як ця інформація була повідомлена.

4. Провадження у справах, зазначених у пункті 3 цієї статті Закону, є конфіденційним та здійснюється відповідно до принципів, викладених у положеннях про захист персональних даних.

5. У разі виникнення обґрунтованих сумнівів щодо достовірності диплому або документів, виданих компетентними органами держав-членів ЄС та інших держав, Регіональна Рада самоврядувального органу просить ці органи підтвердити достовірність диплома або інших документів, що підтверджують кваліфікацію для здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини, а також підтвердити, що лікар ветеринарної медицини, який має намір здійснювати фахову діяльність на території України, отримав кваліфікацію для здійснення такої професії, що відповідає мінімальним вимогам щодо підготовки, визначеним у нормативних актах України щодо визнання професійної кваліфікації.

6. У разі виникнення обґрунтованих сумнівів Регіональна Рада самоврядувального органу може звертатися до компетентних органів держав-членів ЄС та іншої держави на підтвердження того, що лікар ветеринарної медицини, який має намір займатися цією професією на території України, не підлягає призупиненню або забороні права займатися цією професією.

Стаття 26. Повноваження Регіональної Ради

1. Регіональна Рада самоврядувального органу може надати лікарю ветеринарної медицини, який не є громадянином держави-члена ЄС, дозвіл на професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини протягом невизначеного періоду або протягом певного періоду.

2. Право займатися професійною діяльністю протягом обмеженого періоду, надане особі, зазначеній у пункті 1, з метою проходження післядипломної підготовки або здобуття наукового ступеня, охоплює лише період навчання із зазначенням місця навчання.

3. Особа, зазначена у пункті 1, може отримати ліцензію на професійну діяльність, що зазначено у пунктах 1 та 2, якщо вона/він закінчила магістратуру з ветеринарної медицини українською мовою або якщо вона/він продемонструвала знання української мови, необхідні для здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини, підтверджені іспитом з української мови.

4. Ліцензія на професійну діяльність, зазначену в пунктах 1 і 2, надається Регіональною Радою самоврядувального органу, відповідно до передбачуваного місця провадження професійної діяльності.

5. Оплата за іспит, зазначений в пункті 3, здійснюється заявником, а дані надходження складають дохід Регіональної Ради самоврядувального органу.

Стаття 27. Компетенції Регіональної Ради

Регіональна Рада є компетентним органом для передачі компетентному органу іншої держави, на його запит інформації:

1. Про дисциплінарне провадження або завершене кримінальне провадження та інші обставини, які можуть вплинути на здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини, і для повідомлення про будь-які дії, які були вжиті після передачі цієї інформації.

2. Засвідчує, що лікар ветеринарної медицини володіє дипломом про вищу професійну освіту.

3. Документи, які засвідчують, що лікар ветеринарної медицини:

1) має право здійснювати професійну діяльність, і це право не було призупинено або цього права було позбавлено;

2) не покараний ветеринарним судом і не є предметом провадження про позбавлення або зупинення права здійснювати професійну діяльність;

3) інші документи/сертифікати, що вимагаються компетентними органами інших держав, крім України.

4. Регіональна Рада може зобов'язати лікаря ветеринарної медицини, що здійснює професійну діяльність, через виявлену недостатню професійну підготовку в конкретній галузі, пройти додаткове навчання/підготовку для усунення виявлених недоліків під страхом/ризиком втрати права на здійснення фахової діяльності. Дана стаття застосовується до лікаря ветеринарної медицини, який не здійснював професійної діяльності більше ніж п'ять років.

5. Регіональна Рада встановлює програму та правила підвищення кваліфікації для доповнення знань в галузі ветеринарної медицини.

6. Регіональна Рада може позбавити права здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини на постійній основі або тимчасового відсторонення на період неідездатності лікаря ветеринарної медицини, неідездатного за станом здоров'я, що визначено рішенням медичної комісії.

7. Регіональна Рада на підставі результатів проведеного розслідування може призупинити право на здійснення професійної діяльності, якщо це становить загрозу для здоров'я людей або тварин, якщо лікар ветеринарної медицини, зазначений у пункті 6 цієї

статті, відмовляється від проходження обстеження медичною комісією.

8. Проведення у справах, зазначених у пункті 6 та 7 цієї Статті, є конфіденційним.

9. Регіональна Рада може позбавити права на здійснення професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини у випадках:

1) втрати лікарем ветеринарної медицини громадянства України або громадянства іншої держави, якщо він не отримав одночасно громадянство іншої держави;

2) повної або часткової неідездатності лікаря ветеринарної медицини;

3) втрати лікарем ветеринарної медицини громадянських прав;

4) відмови лікаря ветеринарної медицини від права здійснювати професійну діяльність;

5) несплати членського внеску протягом терміну, що перевищує 1 рік;

6) закінчення часу, на який воно було надане.

Стаття 28. Регіональна Ревізійна комісія лікарів ветеринарної медицини

1. Регіональна Ревізійна комісія контролює фінансово-господарську діяльність Регіонального самоврядувального органу.

Стаття 29. Регіональна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія

1. Регіональна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія розглядає питання професійної відповідальності лікарів ветеринарної медицини та здійснює арбітраж.

Стаття 30. Регіональний Радник з питань професійної відповідальності

1. Регіональний Радник з питань професійної відповідальності веде провадження щодо питань професійної відповідальності лікарів ветеринарної медицини (перша інстанція).

РОЗДІЛ VII

Професійна відповідальність

Стаття 31. Загальні умови професійної відповідальності

1. Члени самоврядувального органу підлягають професійній відповідальності у кваліфікаційно-дисциплінарних комісіях за поведінку, що суперечить принципам етики та ветеринарної деонтології, та за порушення положень про здійснення професійної діяльності.

2. Порядок притягнення до відповідальності, види відповідальності, санкції та порядок оскарження рішень регулюються нормами чинного законодавства про адміністративні, кримінальні правопорушення, нормами окремих підзаконних актів, положеннями самоврядувального органу.

3. Справи щодо професійної відповідальності за поведінку, що суперечить принципам етики та ветеринарної деонтології, та за порушення положень про здійснення професійної діяльності розглядаються у Регіональних та Національній кваліфікаційно-дисциплінарних комісіях самоврядувального органу.

4. Регіональні кваліфікаційно-дисциплінарні комісії є кваліфікаційно-дисциплінарними комісіями першої інстанції. Тобто справи початково розглядаються

в Регіональній кваліфікаційно-дисциплінарній комісії. Якщо вони не задовольняють інтереси відповідача та позивача, справа передається до другої інстанції – Національної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії.

Стаття 32. Провадження у справі про професійну відповідальність

1. Провадження у справі про професійну відповідальність за те саме діяння незавершене, незалежно від кримінального або дисциплінарного провадження, відкритого в установі, в якій таке провадження передбачено спеціальними положеннями.

2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія може призупинити справу до закінчення кримінального або дисциплінарного провадження.

Стаття 33. Притягнення до професійної відповідальності

1. Члени кваліфікаційно-дисциплінарних комісій є незалежними у винесенні рішень, підпорядковуються лише законам, правилам етики, ветеринарної деонтології.

2. Справа про притягнення до професійної відповідальності не може бути порушена, якщо з моменту вчинення діяння минуло три роки.

3. Якщо діяння містить ознаки злочину, обмеження професійної відповідальності настає не раніше, ніж доведено у суді.

4. Перебіг позовної давності переривається будь-якою діяльністю Радника з професійної відповідальності.

5. Відповідальність за скоєння злочину припиняється, відповідно до діючих норм, якщо з моменту його вчинення минуло п'ять років.

6. Національна Рада самоврядувального органу веде реєстр лікарів ветеринарної медицини, що були притягнуті до відповідальності відповідно до цього Закону.

7. Видалення з реєстру покараного лікаря ветеринарної медицини проводиться у випадку якщо:

1) минуло три роки з дня набрання законної сили вироком про покарання у виді попередження або догани;

2) минуло п'ять років з моменту припинення права на здійснення професійної діяльності;

3) минуло п'ятнадцять років з дня набрання законної сили вироку про покарання у вигляді позбавлення права займатися професійною діяльністю і якщо лікар ветеринарної медицини не буде покараний протягом цього часу або проти нього не порушено справи про притягнення до професійної відповідальності.

Стаття 34. Вирішення спорів

1. Регіональна кваліфікаційно-дисциплінарна комісія за письмовою згодою сторін може розглянути як третейський суд, спори суперечки між лікарями ветеринарної медицини, між лікарем ветеринарної медицини та іншим персоналом ветеринарного закладу, між лікарем ветеринарної медицини та іншими людьми чи установами, якщо ці спори стосуються реалізації професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини.

2. Мирне вирішення спорів – медіація, може бути застосовано до судового врегулювання спорів.

3. У зазначених випадках в п. 1, 2, кваліфікаційно-дисциплінарна комісія застосовує положення чинного законодавства.

4. Самоврядувальний орган організує за вимогою члена самоврядувального органу захист під час розгляду судової справи.

5. Під час розгляду справ у кваліфікаційно-дисциплінарних комісіях, керівні структури самоврядувального органу дотримуються лікарської таємниці.

6. Страхування цивільно-правової відповідальності лікаря ветеринарної медицини є обов'язковим. Мінімальний розмір страхової премії встановлюється самоврядувальним органом.

РОЗДІЛ VIII

Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування і вводиться в дію через 2 тижні з дня його офіційного опублікування за винятком норм, що регулюють питання професійного самоврядування лікарів ветеринарної медицини України та його повноваження, які набирають чинності після державної реєстрації самоврядувального органу.

2. Самоврядувальний орган створюється шляхом проведення Установчого З'їзду.

3. Обов'язки, пов'язані з організацією та проведення Установчого З'їзду, покладаються на Організаційну раду.

4. Не пізніше, ніж через 14 днів з дня набрання чинності цим Законом створюється Національний і Регіональні організаційні комітети самоврядувального органу. Не пізніше, ніж через 30 днів проводяться установчі Регіональні З'їзди.

5. Участь в Установчому Регіональному З'їзді беруть лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють професійну діяльність у відповідному регіоні.

6. Дія даного Закону має силу на тимчасово окупованих територіях України. Лікарі ветеринарної медицини з тимчасово окупованих територій України, автоматично входять до самоврядувального органу. Членство даних осіб затверджується на першому Установчому З'їзді самоврядувального органу шляхом відкритого голосування.

7. Установчі Регіональні З'їзди вважаються чинними, якщо в них взяло участь не менше 10 % лікарів ветеринарної медицини регіону. Установчі Регіональні З'їзди обирають делегатів на Установчий Національний З'їзд за принципом 1 делегат від кожних повних ста лікарів ветеринарної медицини регіону.

8. Організаційні комітети повідомляють учасників Регіонального Установчого З'їзду поштою та/або електронною поштою, публікують оголошення про проведення Регіонального Установчого З'їзду на офіційних сайтах органів державної влади.

9. Реєстрація самоврядувального органу здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців".

10. До приведення законодавства у відповідність із Законом України "Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини" закони та інші нормативно-

правові акти в сфері ветеринарної медицини застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

11. Лікарі ветеринарної медицини, які на дату набрання чинності цим Законом мали повноваження здійснювати професійну діяльність на підставі раніше чинних нормативних актів, вносяться автоматично до реєстру членів Регіонального самоврядувального органу, на території якого здійснюють свою професійну діяльність.

Висновки

Таким чином, Кодекс здоров'я наземних тварин МЄБ є ключовою частиною правової бази міжнародної торгівлі СОТ. Саме тому авторами даної статті, запропоновано Проект Закону України "Про професійну діяльність лікаря ветеринарної медицини та самоврядувального органу (Ветеринарний парламент)". Прийняття даного Закону на практиці є необхідним та на часі, оскільки: 1) відбудеться об'єднання лікарів ветеринарної медицини у єдиний орган, який зацікавлений у підвищенні престижності професії; 2) матиме місце зменшення відсотка конфлікту інтересів (держава надає послуги і держава контролює виконання цих послуг) за рахунок переведення державних лікарів ветеринарної медицини у сегмент приватних; 3) відбуватиметься делегування державою самоврядувальному органу послуг на організацію профілактичних заходів та заходів щодо ліквідації інфекційних і паразитарних захворювань тварин, зоонозів; 4) матиме місце контроль "Освіти впродовж життя" шляхом позбавлення або призупинення дозволу на здійснення ветеринарної практики.

Перспективи подальших досліджень. Отримані результати будуть використовуватися у майбутньому для реформування законодавства України в галузі ветеринарної медицини з питань формування незалежного самоврядувального ветеринарного органу.

Відомості про конфлікт інтересів. Автори заперечують можливість конфлікту інтересів.

Подяки. Особливу подяку автори даної статті висловлюють:

1) польським колегам, зокрема Піотру Квєцінському, Збігневу Врублевському, Марєку Станіславу Кубіці, Марєку Масталєрику;

2) ірландським колегам Дені Холмсу та Сімусу МкМанусу;

3) італійським колегам Джованбатісту Гуадагніні, Роберті Беніні;

4) колегам із Великобританії – Кенелму Левісу;

5) австрійським колегам – Дітмару Герстнеру;

Особлива подяка Збігневу Врублевському, лікарю ветеринарної медицини, віце-президенту Вармінсько-Мазурської Палати ветеринарних лікарів за постійний супровід у роботі над проектом Закону та його час присвячений нашому навчанню (70 год.).

References

- Klietsov A. (2022). Expert work with Polish representatives of the Independent self-governing veterinary body. URL: <https://www.facebook.com/100002215997591/posts/pfbid0SkveQMXEFpDNjLdF2DPJoKdGDrRfBBDK8zgUXnSpmQxC1aMLmtdabaRRYLrMWsASI/?app=fb>
- Komitet z pytan ahrarnoi ta zemelnoi polityky proviv kruhlyi stil na temu: "Aktualni pytannia spivpratsi Ukrainy ta Polshchi v haluzi veterynarii" (2022). Informatsiine upravlinnia. URL: <https://www.rada.gov.ua/news/razom/225887.html> (in Ukrainian).
- Melnyk, S. (2022). Yevroparlament pidtrymav nadaty Ukraini status kandydata v chleny YeS. Ukrainska pravda, cherven, 2022. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/06/23/688479> (in Ukrainian).
- Terrestrial Animal Health Code (2022). OIE. URL: <https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/terrestrial-code-online-access/?id=169&L=1>.